

Overheid

Via deze weg maak ik graag gebruik van de mogelijkheid om te reageren op de internetconsultatie "regeling zorgmedewerkers met langdurige post-covidklachten"

Beste lezer,

(IK HOOP OPRECHT DAT ER IEMAND IS DIE DE MOEITE NEEMT ONDERSTAANDE TE LEZEN)

Zelf ben ik IC verpleegkundige in het ErasmusMC, heb tot november 2020 mij meer dan fulltime ingezet op alle nood IC's om voor de patiënten van de epidemie te vechten/zorgen.

Met veel liefde en ik zou het zo weer doen.

In nov 20 ben ik besmet geraakt gelijk met vele collega's op mijn afd.

Een IC pleeg die ziek werd, het voelde als falen.

Doodziek geweest en helaas heb ik Post Covid ontwikkeld,

Kwam echter snel tot de conclusie .... ik mag zorgen voor heel nederland maar

" WIE ZORGT ER VOOR DE ZIEKE IC VPL ???"

Na ruim 2.3 jaar vechten tegen bureaucratie, de regeltjes (ten alle tijden bereid eea toe te lichten) Uitstel van WIA en vele therapieën verder waaronder Hyperbare O2 therapie 50x a ruim 200 euro, 10.000 + euro alles zelf bekostigd, 3 jaar mijn eigen risico kwijt doordat ik veel aanspraak op zorg heb gemaakt wat ik anders nooit doe ook 1000+ euro.

Ruim 16 maanden loonkorting gekregen tgv mijn ziekzijn -> 16000+ euro, reiskosten naar alle hulpverleners/ therapie niet vergoed en zo kan ik nog even doorgaan.

Ruim 2.3 jaar therapie therapie THERAPIE...

MAAR WIE WORSTELT KOMT BOVEN !!!

En nu juli 2023 ben ik door mijn positiviteit en vechtlust, ook ik had mindere momenten dat ik aan opgeven dacht

(een illusie armer dat men mijn werk waardeert, ben slechts een poppetje in het geheel, afgelopen jaren hebben mij veel geld, energie gekost waar nergens ondersteuning van kwam -> etc kijkt uitsluitend kom je terug ja/nee en wat kost het ons) weer na vele investeringen aan het werk op de IC op het EMC. HET IS MIJ GELUKT, ik had ook de WIA in kunnen gaan maar nee ik heb GEVOCHTEN !!!!

Het werken lukt met veel rust in mijn vrije tijd, sociaal leven staat uit, leer iedere dag mijzelf beter omgaan met mijn restverschijnselen waar ik ws nooit meer van af kom als :

** geen reuk en smaak -> ik zou een moord doen om mijn partner weer te kunnen ruiken !! Moet u zich eens voorstellen hoe het is om ruim 2.5 jaar niets van alle vertrouwde geuren waar te nemen !!!!!

** geen huidgevoel -> alleen diepe pijn ervaar ik helaas heb ik dan de blaren van verbranden al op mijn vingers staan.

** slecht evenwicht waardoor ik buiten mijn comfortzone altijd met twee stokken loop om te voorkomen dat ik steeds omval "ik de onverwoestbare IC verpl nooit ziek !!"

** energie beperkt -> ik moet continu mijn energie-managen om de dagen door te komen, deed altijd duizend dingen op een dag, nu alles gedoseerd en van te voren uitgedacht. Anders kan ik niet werken

** als ik dat niet goed doe heb ik woordblind stoornissen, kan ik niet normaal communiceren

** uitgerust kan ik aan het verkeer deelnemen, word ik moe moet ik stoppen want dan registreer ik niets

Ik werk, heb gevochten als een beer/panter/tijger om uit de WIA te blijven dat heeft mij zeker 30000+ euro gekost, terwijl ik er niets aan kon doen. Mijn excuus is "IK WERKTE ZO HARD" en nu val ik buiten alle regelingen.

Ongelooflijk en denk er serieus over om "De STAAT" aansprakelijk te stellen voor alles wat ik mee heb moeten maken afgelopen 2.5 jaar en ws levenslang

De regeling is nu voor een te kleine groep, alleen eerste golf. Ik vind dat de regeling moet worden uitgebreid naar heel 2020. De Raad van State geeft aan dat de risico's voor medewerkers pas met de start van de vaccinatie campagne in 2021 echt werden verminderd. Ook de

voorzieningenrechter geeft in de uitspraak van het kort geding van FNV en CNV tegen de Nederlandse Staat aan dat de zorgmedewerkers uit héél 2020 op korte termijn duidelijkheid verdienen over een tegemoetkomingsregeling. Verder was de bescherming nog lange tijd niet in orde. Ook in de tweede golf in het najaar van 2020 zijn nog veel zorgmedewerkers besmet geraakt, mede door infaamste materialen omdat er gewoonweg niets beter was.

Verder begrijp ik niet dat mensen, die voor minder dan 35% zijn afgekeurd of pas na ruim 2 jaar ziek te zijn geweest met alle bijkomende kosten toch weer aan het werk zijn, worden uitgesloten van de regeling. Ik wil dat ook zij een beroep kunnen doen op deze financiële tegemoetkoming. Ook zij verdienen erkenning dat ze in de frontlinie hebben gestaan en ziek zijn geworden.

Het bedrag dat nu geboden wordt is te laag. Het bedrag zou gelijk moeten zijn aan andere tegemoetkomingen voor beroepsziekten, zoals bij gevaarlijke stoffen, de schildersziekte en asbest. Ik wil dat het bedrag verhoogd wordt naar €22.839,-. Dit is mogelijk binnen de €150 miljoen waar de eerste kamer toe heeft besloten met de motie Prast. €15.000,- is te laag, dat is onvoldoende voor de erkenning van het leed.

Het levert nu al stress op als je weet dat je te laat kunt zijn met je aanvraag, omdat de pot met geld leeg kan zijn ook als je binnen de termijn je aanvraag indient. Zorg daarom dat er meer geld gereserveerd wordt voor deze regeling. Ik wil er zeker van zijn dat ik het geld krijg als ik daar recht op heb.'

De aanvraag voor de financiële regeling

De termijn van 4 weken om de aanvraag te kunnen doen vind ik te kort. Ik weet niet of het gaat lukken om binnen die tijd alle stukken te verzamelen. Dat kost veel tijd en energie. En ik heb helaas maar heel weinig energie en moeite met me lang te concentreren. En hoe wilt u ervoor zorgen dat iedereen weet dat deze regeling bestaat voor 25 september?'

Ik verzoek u dringend om nog eens goed te kijken naar deze regeling of die niet ruimhartiger kan zijn.

Hoopvolle groet,